

## از گونومی در طراحی محیطهای مربوط به کودکان

در صدهای گذشته کودکان به عنوان "بزرگسالی کوچک" قلمداد می شدند و نقش مکمل و یا همکار بزرگسالان را بازی می کردند.

در صد سال اخیر به تدریج شرایط در مدارس، خانواده و محیط زندگی کودکان تغییر کرد و دست کم کودکان به عنوان "کودک" که نیازها، علاقه-مندی ها، توانایی ها و محدودیت های خاص خود را دارند، دیده شدند.

از گونومی هنگام با این تغییر در نظری است تا زندگی کودک را در متن جامعه ای که در آن زندگی میکند قرار دهد.

در طراحی برای چنین پیش دستیایی و سود کودک رعایت اصول از گونومی بسیار مهم است و طراحان باید ایجاد بدن و توانایی کودکان را در نظر داشته باشند.

خوبه هانی از از گونومی که در طراحی محیطهای مربوط به کودکان مطرح می شود.

از گونومی فیزیکی، طراحی مناسب با ایجاد آنتروپومتریک و ویژگی های فیزیکی کودکان

از گونومی شناختی، در نظر گرفتن تعامل کودک با محیط

از گونومی مشارکتی، مشارکت گرفتن از کودکان در طراحی محیطهای مربوط به آنها



طراحی از گونومیک باعث می شود تا کودکان وظایف خود را با بهترین استرس و بالاترین کارایی و ایمنی به انجام برسانند.

طراحی گامشای مرکز رشد دستانی می باشد. مشارک از ویژگی های کودکان باشد در واقع طراحان باید از دید یک کودک فرجهایی که مسافت زیادی از لوگن خود را در این مرکز می گذرانند به این مسافه نگاه کنند. برای ایجاد محیطی که متعلقه رشد و پیشرفت مهارتهای کودکان باشد در نظر گرفتن خصوصیات فیزیولوژیک، روانشناسی و ایجاد آنتروپومتریک کودکان در انقلاب امکانات طراحی و پیدمان محیطهای مربوط به اکنون اهمیت ویژه ای دارد.

فیزیولوژیستها و مترجمان بر این باورند که رشد ذهنی بزرگتری در کودکان بازی کردن است. یادگیری طراحی محیط های کودکان می باشد به توانایی باشد که برای بازی اکنون مناسب باشد و این امر رابطه ای داینامیک و متغیر برای طراحان است.

طراحی مناسب با ویژگی های فیزیکی کودکان

داده های آنتروپومتریک به ما کمک میکند تا مناسب بین کودکان و تجهیزات و محیط را تعیین کنیم. فهم این مناسب در تعیین یافتن از این که آیا کودک می تواند از تجهیزات که متعلق به اوست استفاده کرده و لذت ببرد.

همچنین طراحی مناسب با ایجاد آنتروپومتریک کودکان از مداخلات احتمالی نیز جلوگیری می کند.

در نظر گرفتن تعامل کودکان با محیط

برای مناسب سازی محیط با کودکان باید هم بعد جسمی و هم بعد ذهنی محیط در نظر گرفته شود. در بعد ذهنی، برداشت کودک از محیط و تاثیر عناصر مختلف محیط روی کودک مطرح می شود.

مشارکت گرفتن از کودکان در طراحی

مشارکتی که کودکان در طراحی محیطهای مربوط به خود مشارکت می کنند انگیزه و علاقه آنها در استفاده از تجهیزات و محیط بیشتر می شود. این امر به افزایش حساسیت آنها با محیط کمک کرده و سبب می شود احساس کنند وارد محیطی شدند که برای آنها ساخته شده است. از این رو به کاهش اضطراب جدایی کودکان هنگام ورود به مهد می باشد.